

மகளிர் மன்றம்

அன்புநிறை சோதரிகளே ! வணக்கம் !

பெற்ற அண்ணையிலும் பேரன்புகொண்ட நம் பரலோகதாயாம் அண்ணைமாரி, பவச்சேற்றிலே புரண்டுருஞும் பாவிகளான எம்மைப் பரலோக வழியில் கொண்டுசெல்வதற்காக அடிக்கடி பாத்திமா பதி, ஹர்துகெபி, சலேத்மஸீல் முதலாம் பல்வேறு இடங்களிலே தரிசனமாகி அநள் பாவித்துள்ளாள். ஹர்துகெபி யில் காட்சிதந்த அந்த மரியன்னையின் விழாவான்து நம் இலங்காபுரியின் பல்வேறு இடங்களிலும் சென்ற இருவாரங்களிலும் அவளின் பக்தர்களால் வெகு பக்தவிமரிசையுடன் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. நம் மகளிர் மன்றச் சார்பாகவும் ஹர்துநாயகிக்கு நம் வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பிப்போமே!...

ପଲ୍ଲବି

அலங்கிர்த நாயகி ஹர்து மாமரியே!...
இலங்கிடும் வான்பதி வாழெழில் அரசியே!...
துலங்கிடும் தூயவனப்புடை லீவியே!...
கலங்கிடும் ஏழைகள் மேல்கண் நோக்குவாய்!...

ரோஜா மலர்களின் நடுவினிலே — எம்
ராஜன் பேசுவின் அன்னையே நீ |...
நாசஞ் செய்திமை நின்றெற்றம் மீட்கும்
நல்வழி காட்டிட வந்தாயே |... (அலங்கரித)

பெரணதேத் என்னும் கன்னிகைக்கே - உன்
பேரெழில் சொஞ்சும் அழுகுடனே
ஆர்தெனும் மலையின் கெப்பியினிலே
பார்புகழ் காட்சிகள் தந்தாயே!... (அவங்கிர்த)

சுரங்தே ஒடிய சீருற்றில் - பலர்
 சுகம் பெற அருளாப் பொழிந்தாயே!...
 இரங்தே உன்பதம் வேண்டினிற்கும்
 சுனர்கள் எம்மேலே இரங்குவையே!... (அலங்கிர்த)

— ६८५ —

கடலே! நிசைங்கல்!...

கடல் கொண்ட மாட்சி! ...

உரையிறந்த பெருமை பெற்றுத் திரைக்கை நீட்டி ஒளித்துக்கொண்டே அக்கிராமத்தின் எல்லைப்புறத்தே தவ முந்துகொண்டிருந்தேன் யான். “ஏறிக் கும் வெய்யிற் சுடரே!... நீ போ!... போ!... இனிக்கும் இன்ப இரவே!... ஏதாவது உண்டா இப்புவலக்கில்?... என மேட்டிமையாக வினாவெழுப்பு னேன். “கருக்” என்று சிரித்தான் வெண்ணிலவு மங்கையாள். ஏன்தான் சிரித்தானோ? ... அலட்சியமாகத் திரும்பிப் பார்த்தேன் அக்கிராமத்தை

கண்கொள்ளாக் காட்சி! ...

ஆமாம்!... என்காதலுக்கே விலவனுக் விளங்கும் இந்தச் சூரியன் எப்போது ஒழிவான்?... என்காதவியாம் தேன் மதியாள் எப்போது வானிடை தோன் ரஹவாள்?... என்று வழிமேல் விழி வைத்துக்காத்திருந்தேன். சொன்ன சொல் தவறமாட்டாளே. அதோ!... தோழிகளாம் தாரகக்கள் புடைகுழுத் தோன்றிக்கீட்டாளே வெண்ணிலவுப் பெண்ணசியாள். ஆகா!... முழுமதி யாம் அவள் மோகனப் புனராகையில் ஒருகணம் செயல்று நின்றேன். அவள் தண்ணொளிக் கரங்கள் என்னை அரவுணைத்ததுதான் தாமதம்; ஒரு இன்பச் சிரிப்பு; பொங்கிடமெழுந்தன வெண்ணுரைகள். போட்டியிட்டன வெண்மணலுடன். சிந்தியார்த்தவிலை கள் என்னிடிகளில் தவழும் ஆனந்தக்கண்ணோக்கன. நிலக்கடலாம் என்னை மும் எனது வெண் அலைகளையும், நீல வானும் வெண்மேகங்களும் பிரதிபலித்தன. என் மேனிவெல்லாம் நிலாவொளியில் தகதகத்தத. தென்னையிளங்கிற்றினாடே தாலாட்டிய தென்றல் மகா தோரணங்களின் இசையைத் தேக்கியது. துள்ளியிழும் கயல்மீண்கள் தீபங்களாய் வேடிக்கை காட்டின. பொங்கிய அலைகளில் மின்னிய சங்கு களும், ஊரிகளும், முத்துக்களும் என்காதவியின் கழுத்தில் நான் அஸ்திவிக்க விழைந்த மாலைகளாகக் கோர்வை கட்டினா. என் எழிலைக்கண்டு நானே பர

துதிப்போம் துதநுடன்!....

ပလံဇလ

பரிசுத்தர்!... பரிசுத்தர்!... தளங்களின் தேவன்!...
பரிசுத்தர்!... பரிசுத்தர்!... தாசுரெம் நேசன்!...

ଅନୁପଳ୍ଲତ

பரலோகம் குலோகம் முழுமையும் உங்கள் மகிழ்ச்சியில் விரைந்தே காண்பதும் இன்பம்!...

ଶାନ୍ତି

பாவிகள் எமக்காய்ப் பசிப்பொருளாகிடப்
பரலோக பதியையே நீர்துறந்தீர்
ஆவியை யெமக்காய் அன்புடன் ஈந்தீர்
அன்பரே!... உமக்கே ஒசான்னு!...

தாசரெம் ஆன்ம பசியினைப் போக்கத்
தங்தீர் உம்மையே போசனமாய்
நீசரெம் மேலே நன்மையே பொழியும்
கிமலனே!... உமக்கே ஒசான்னு!...

வாலேரின் ராஜனே வருகின்றீர் எம்மிடம்
வல்லப தேவனின் நாமத்தினால்
தெனினுமியை தெள்ளரும் அழுதே
தேவனே!... உமக்கே ஒசான்னு!...

உற்று நோக்கினேன். அதோ!...என் காதலியயவிடப் பண்மடங்கு ரூபலா வர்ணய சௌஞ்சர்யவதி எழுங்தருளி வருகின்றாலே!... அந்த ஹர்தாயிக் யின் வதன் ஒளிப்பிரமையில் என் கண் கள் குசினா. என் காதலியாள் சந்திரப் பெண்ணிலும் களங்கமுண்டே. ஆனால் இதோ!... ரோஜா மலர்களினால் அலங்காராஞ் செய்யப்பட்டுவரும் அந்த ரூபவதியில் அற்ப மாசுமறைகூட்டில்லையே!... அவள் கண்களில் தான் எத் தனை கணிவு!... உடையில் தான் எத் தனை அடக்கம்!... நீலவர்ணக் கச்சில் தான் எத்துணை கற்றின் பொற்பலங் காரம்!... குவிக்கிருக்கும் கைகளில் தான் எத்துணைப் பக்திப்பரவசம்!... மக்கள் வெள்ள தழின் காங்கரமுல்லவா உங்கப்புக்கிழவுப் பிரதிபுக்கின்றன.

விண் தந்த சாட்சி!...

சரிதான்!... என் காதலி வெண்ணிலவானது எனக்காகச் காத்திருப்பாளா என்று வின்னுல்லகே நோக்கினேன். அங்கே அவளையும் காட்டே மே!... எங்கே போயிருப்பாளோ?... என்று என்னினேன். அதந்துள்ளான்கண்ட காட்சி!... ஹர்து அண்ணை மாமரி விண்ணிலே காட்சியளித்தாள் சர்வாலங்கார பூஜிதையாய். என் காத வியோ பிறைவடிவெடுத்த அவள் பாதாரனிதநங்களில்சேலவுசெய்துகொண்டிருந்தாள். அவளது தோழியராமதாரகைகள் அவள் சிரகின் கீடமாகத்திகழ்த்தன. என் வில்லனுன சூரியனே அவள் ஆடையை ஒளிரச் செய்து கொண்டிருந்தான். வான்லோக தூதர்

କେପି ତନ୍ତ ମୀଟ୍‌ସି! ...

இந்த அழகுக் காதலியுடன் அந்த ஜனக்கடல் எங்கோன் போய் சங்க மிக்கப் போகின்றதோ?... ஒதோ!.. என்னருகே கம்பீரமாகக் காட்சி தரும் கெபியை நோக்கித்தானு!... இத்தனை நேரம் என் கர்வத்தில் இந்தக் கருங்கல் கெபியின் காட்சியைக் கவனிக்கவில் கூடியே!.. மகரதோரணங்கள், நீல வெண்ணிறக் கொடிகள் தென்றலில் அசைந்தாடின விழாக் கோலத்தில் அங்கேயும் எள்ளிட இடமின்றி மக்கள் வெள்ளாம். “ஆவே மரியா” கீதத் தை அப்படியே வானளாவ ஒளித்தன ஒலிபெருக்கிகள். “பால்நிலவே உன் னெனிலி வேண்டாம். இதோ பக்தர் நாமிருக்கிறோம்” என்று கூறி இரவைப் பகலாக்கின மின்சார தீபங்கள். வந்துகொண்டிருந்த ஜனக்கடல் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த மக்கள் வெள்ளத்துடன் ஜூக்கியமாகியது. மீண்டும் மீண்டும் பக்கிப்பாவச கீதங்கள். வின்னுலக சம்மனசுகளிலும் மாட்சியற்ற குரவர்ப்பலர் வானம்பாடிகளாய்க்கானம் பாடித்திரிந்தனர் அந்தத் தெள்ளைமாச் சோலையூடே. குரவர் ஒருவர் வெண்மேகம் தந்த மழைவாரியெனப் பொழிந்தார் சில சொற்களிடுத்தான். அவ்வெளியில் பரந்துகிடந்த கருங்கறகள் குருகின் கல்மனங்களும் இளகின்.

பிரிவின் துயரினிலே!....

“உறவு என்றெரு சொல் இருக்கால் பிரிவு என்றெரு துயர் இருக்கும்” என்ற கூற்றின் உண்மையை சான். கண்ணிகை கொலம்பானஸ் அவர்களின் பிரிவிலே யாழ்க்கர் கண்ணியர் மட்டம் உணர்க்கொண்டது என்றால் அது மிகையாகாது. ஈழநாட்டிலே சேவைபுரியவந்த இந்த அழகிய கண்ணிகாரத்தின்சேவையை அவர் இங்கே தங்கியிருந்த நாற்பத்தேழு வருடகாலத்திலும் பெற்றுக்கொண்ட அதிர்ஷ்டம் பெற்ற யாழ்க்கர் திருக்கும்பக் கண்ணிகாமட்மோ இன்று தாயகம் திரும்பிச் செல்லும் அன்னர் பிரிவில் மீளவொன்னாத துயருற்று நிற்கின்றது. நாற்பத்தேழு வருடங்கள்!... ஆம்... மிகவும் நீண்டகாலமல்லவா?... இறைவனின் சேவைசெய்யத் தன் உற்றார் உறவினரைத் துந்தான். ஈழநாட்டில் பணிசெய்யத் தன் தாயகத்தையே துந்துவாந்தான். ஆனால்!... பாசங்கொண்ட உள்ளமுடைய இக்கண்ணிகையோ நம்மவரைப் பிரிந்த போது பெருகுவந்த கண்ணீரைக்கட்டுப்படுத்த முடியாமல் கலங்கினான். ஆம்!... இந்த நாற்பத்தேழு வருடகாலத்தில் நாமெல்லாம் அவள் உற்றார்களிட்டோம் என்றால் அது பொய்யாகவிடுமா?...

1920-ம் ஆண்டாவில் நம் யாழ்க்கர் நாடியகண்ணிகை கொலம்பானஸ் இளமையின் பூரிப்பில், மோட்சவானில் தலங்கி நிற்கும் ஒரு சம்மனசுபோன்ற ஏழைது வனப்புடன் காட்சித்தான். இதை நான் சொல்லவில்லை. அன்று தள்ளியோடும் மழலைகளாய் அவளிடம் பாலர் களாயில் கல்விபயின்று இன்று தமது ஆசிரியபதவியின் 25-ம் வருட வெள்ளி யூபிலையையும் கண்ணீரைத்து அன்னர் பிரிவையும் கண்ணீரூடே கண்டு கலங்கும் ஆசிரியைகள் கிளர் சொல்லுகிறார்கள். ஆம்!... அவள் முழுமதிபோன்ற வதனமும், மோகனப் புண்ணகையும் இன்று அவள் நம்மைப் பிரிந்தபோதும் மாறவில்லை. அதத்தின் அழகு முசுத்தில் தெரியுமல்லவா?... அங்கண்ணிகை கொலம்பானஸ் அவர்களின் தூப்பமையான இதயம், நேரமையான நெறியைத்தான் அவர்கள் முக ஏழில் பிரதிபலித்தது. சம்மனசுபோன்ற வதனம் மட்டுமா உடையவளாயிருந்தான். அவளது வாயினின்று புறப்படும் இனியகானம் வானுலக தூதிரின் இசையின் எதிரொலி, பியானே வாத்தியங்களில் அவள் விரல்கள் தாளமிட எழும் நாதாஞ்சலியோ பாலர் களாயிச் சிறுவரைத் தள்ளிக்குதிக்கவைக்கும். அவர்கள் மட்டுமா தள்ளுவார்கள்?... கண்ணிகை கூடநடனமாடுவாள் அவர்களுடன். யாழ்க்கர் கண்ணிகாமடத்தில் ஒரு விழா என்றால் சங்க. கண்ணிகை கொலம்பானஸினால் உருவாக்கப்பட்ட பாடல்கள், நடனங்கள் போன்ற சங்கத நிதம்சிக்கள் பல அதில் இடம்பெற்றுவரியா.

பியானே வாத்தியங்களையை மாணவிகளுக்கு அவள் போதிக்கும் ஆர்வம் இறுதிப் பர்டைசையில் 100% நிறைவுச் சித்திகளை அன்ளிக்கொடுக்கும். யாழ்க்கர் கண்ணிகாமடத்தில் கல்விகற்ற ஒவ்வொரு மாணவியும் ஒவ்வொரு ஆசிரியையும் அவள் திறமையையும், அன்பையும், கணிவையும் பற்றி அறிவார்கள்.

கண்ணிகை கொலம்பானஸில் நம்மைக் கவர்க்க மற்றொரு அம்சம் புனிதத்தை நிறப்பீயாகும். புனிதம் கேள் செய்க்கூன் பொக்கேஷன்களே!... கண்ணிகையின் அறையோ மோட்ச புனிதத்தால் தூலங்கும். அவள்கை வேலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அழகும் புனிதமும் மினிரும். தண்ணிடம் வருபவர்களிடம் கூட அந்தப் புனிதத்தை ஊட்டிடுவாள் அன்னை. ஆயிரங்கடவு அழுத்தத் துடைத்த பின்னும் அழுக்கு உண்டோ என்று பார்ப்பாளைன்றால் அவள் இதயம் எத்துணை

பரிசுத்தமாய் இருக்கும் என்பதை உணரமுடியுமே.

அன்னை கொலம்பானஸ் நாற்பத்தேழு வருடகாலங்கள் தொண்டாற்றிய யாழ்க்கர் கண்ணிகாமடத்தின் ஒவ்வொரு தூணுக்கும், ஒவ்வொரு சுவருக்கும் வாயிருந்தால் இன்று அவள் சேவையை எடுத்துப்போற்றும். நாற்பத்தேழு வருடமும் அவளது அன்பை அனுபவித்தவர்கள் முதல் ஒரு சில நாட்கள்தான் அவளது அன்பை அனுபவித்தவர்கள் வரை வேறுபாடின்றிக் கலங்குகின்றனர் அவள் பிரிவில். ஒவ்வொருவரையும் கட்டி அரவணைத்து அன்பு முத்தமீன்து பிரியாவிடை பெற்றால் கண்ணிகை கொலம்பானஸ். வானுாற்றி அவள் தாயகம் அவளைக் கொண்டு சென்றுவிட்டது. ஆனால், அவள் நினைவோ நீங்காத நினைவாக, அவள் அழகுமுகமோ கணவகளி லும் காட்சித்தரும் அம்சமாக நம் இதயங்களில் நிலைத்துவிட்டது. சங்கனிகை கொலம்பானஸ் 47 வருட சேவையை யாழ்க்கரில் யார்தான் மாந்தபோக முடியும்! அன்னர் என்றும் நீதேவியாழ்கு!... அவள் புகழ் நம் மிடை நிலைத்து நிலவுக!... — செல்வி ரோஜா காமுவேல்

தவமா? தயக்கம் ஏன்?

தொகுப்பு: இ. பேர்ண்டு

தவத்தின்காலம் சமீபித்திருக்கிறது. தவம் என்றதும் கானகம் சென்றுகாவியுடித்துக் கடுந்தவம் புரிவதல்லதவம். தவத்தைப்பற்றிப் பெரியோரும் அறிஞரும் பேசியசில உண்மைகளை இங்கு பார்ப்போம்.

தவம் என்பது தன் ஆசையைக்கெடுத்தலேயாகும். — ஓர் அறிஞர்.

தவம் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார் மற்றல்லார்; அவன் செய்வார் ஆசையுட்பட்டு. — வள்ளுவர்.

மனித வாழ்விற்கு தவமே நிலைக்களான். அதுவிற்கு உண்மை வாழ்வெனும் மாணவையைக்காண ஒருவராலும் முடியாது. — ஓர் அறிஞர்.

உடன் பற்றியூறும் ஒருபற்றுமில்லை உடையவனே. — பட்டினத்திகள்.

தவம், சாதனை இவற்றின் வலிமையைக் கொண்டுதான் மனிதன் உயர்நிலையடைய முடியும். — தாகர்.

தவம் செய்யுங்கள் மோட்சாச்சியம் சமீபித்திருக்கிறது.

— ஸ்நாபக அருள்பார்.

உன் உள்ளத்தைப் பண்படுத்திக் கொள்; அதற்காக்க கானகம் செல்லவேண்டியதில்லை. உள்ளமாகிய விடுதியில் அந்த அமைதிக் குடிசையில் அமர்ந்து சிற்றின்பங்களுக்கு இடமளிப்பது உயர்ந்த சிற்றனை செய். — மார்க் அரேவியர்.

குருதினால் கிருசியாஸ் அடிகளாரின் அறிவுரை

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“எதிர்ப்புஇருப்பது வளர்ச்சிக்கு அவசியம். ஆகவே, எமக்கு எதிரான சக்கிகளை நாம் கானும் போது பயந்தோடிவிடக்கூடாது. பொறுமையுடனும், நல்மனதுடனும் வரும் வர்களிடம் கூட அந்தப் புனிதத்தை ஊட்டிடுவாள் அன்னை. ஆயிரங்கடவு அழுத்தத் துடைத்த பின்னும் அழுக்கு உண்டோ என்று பார்ப்பாளைன்றால் அவள் இதயம் எத்துணை

இலங்கைக்குப் புறப்படவிருக்கும் வைத்தியக் கப்பல் ‘ஹோப்’

மிதக்கும்வைத்தியசாலையான அமெரிக்காவைச் சேர்த் ‘ஹோப்’ மார்ச்மாதம் 6-மத்தேதியன்று புளோரிடாவிலிருக்கும் லாடர்டேல் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு எப்ரல்மாதம் 15-மத்தேதியன்று இக்கப்பல் தங்கிருக்கின்ற காலத்தில் பூரணமான மருத்துவத் துறையில் இயங்கும் என்று நாட்காலிக்கூடான்தொடர்களாவர். வியாதிஸ்தர்களைக் குணமாக்குவதும், மருத்துவர்களுக்கு நல்லைமான முறைகளைப்பயிற்றுவதும் இத்தொண்டர்களின் கடமையாகும். இக்கப்பலில் கடமையாற்ற வரவிருக்குமடாக்டர்கள் அனைவரும், ‘மக்களுக்கு மக்கள் தொண்டுசெய்ய வேண்டு’ மென்ற அடிப்படை என்னம்கொண்ட தொண்டர்களாவர். வியாதிஸ்தர்களைக் குணமாக்குவதும், மருத்துவர்களுக்கு நல்லைமான முறைகளைப்பயிற்றுவதும் இத்தொண்டர்களின் கடமையாகும். இக்கப்பலில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் சவின கருவிகளைத்து அமெரிக்கப் பார்கள். இலங்கையைநோக்கி இம்முறை இக்கப்பல் மேற்கொள்ளும் பயணம் இதுகாலவரை மேற்கொண்ட பயணங்களைவிட அதிக சிறப்புகடயதாக விருக்கும்என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

ஹோப் வைத்தியக் கப்பல் மேற்கொள்ளும் எட்டாவதுதிட்டம் இதுவாகும். வைத்தியசதிகளை அளிப்பதுடன் மட்டுமல்லாமல், உள்ளாட்டுவைத்தியர்களுக்கும் பயிற்கிளைகளை இக்கப்பலில்வரும் விற்பனர்கள் கொடுப்பார்கள். இலங்கையைநோக்கி இம்முறை இக்கப்பல் மேற்கொள்ளும் பயணம் இதுகாலவரை மேற்கொண்ட பயணம் இதுகாலவர்களின் கடமையாரும் பயணம் இதுகாலவர்களின் கடமையாகும். இக்கப்பலில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் சவின கருவிகளைத்து அமெரிக்கப் பார்கள் பொதுமக்களைப்பயிற்றுவதும் நிறுவனங்களின் துறையாகும்.

மொறிஸ் கெண்டியின் நம்நாட்டு நினைவுகள்

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குரியதென எடுத்துக்காட்டினர். விசேஷமாக, நமது நாட்டுக்குக்கூட கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட இயற்கை அழகைப் பயண்படுத்தி உலக உல்காசப் பிரயாணிகளால் ஏராளமான பணம் சம்பாதிக்க இடமிருப்பதை வீளக்கினார்.